

kind & kunst

Midden in een sprookje in een bol op het water

Theater in een rode bol op het water

FOTO RENÉ DEN ENGELSMAN

Theater

'Dreef', vanaf 10 jaar, is weer te zien van 4 t/m 13/8 op Theaterfestival Boulevard in Den Bosch. Info: 073-6137671 of www.festivalboulevard.nl

Het publiek voor de locatievoorstelling 'Dreef' van Boukje Schweigman staat met de fiets in de hand te wachten op de reisleidster van het Over 'IJ festival in Amsterdam-Noord. Zij wil eerst iedereen met anti-muggenolie insmeren en zegt: „Wie last heeft van claustrofobie kan beter niet meegaan.” Dat belooft niet veel goeds.

Maar de fietstocht gaat door een mooi, groen gebied en op de plaats van bestemming staat midden in het grasveld een lieflijk meisje te lonken. Ze vraagt ons in een grote kring te gaan staan en kaplaarzen aan te doen. „Weet je zeker dat je mee wilt?“, fluistert ze mysterieus en als een elfje huppelt ze voor het publiek uit. Achter de struiken doemt een grote, knalrode bol op die als een soort ufo op het water drijft.

De jonge theatermaakster Boukje Schweigman heeft na de mimeopleiding snel naam gemaakt met onorthodoxe voorstellingen. Als publiek zit je midden in het decor en het verhaal speelt zich boven, onder en achter je af.

In haar voorstelling 'Klep' reed het publiek rond in houten karretjes, in 'Grond' leek het alsof het plafond omlaag kwam en in 'Ruim' hingen de spelers ondersteboven.

'Dreef' speelt zich af in de geheimzinnige bol op het water. Als het publiek op een ronde bank heeft plaatsgenomen, valt met een harde knal de ijzeren deur dicht. Je krijgt het gevoel midden in een sprookje te zijn beland, waar alles mogelijk is.

Met een gorgelend geluid zakt het midden van de bodem naar beneden, zodat de onderwaterwereld onder de bol zichtbaar is. Er drijven waterplanten voorbij en donkere schimmen, die met grijpgrage handen langs de randen van de bodem voelen. Dan schieten plotseling twee duikwezens uit het water om-

hoog, die druipend aan de voeten van het publiek blijven liggen.

Wie denkt dat hij in 'Dreef' rustig achterover kan leunen om zich te laten betoveren door een verhaal, komt bedrogen uit. Het publiek kijkt naar de personages, maar de personages zijn net zo nieuwsgierig naar het publiek.

De duikwezens in rubberen pakken besnuffelen de voeten, raken iedereen één voor één aan en maken indringend oogcontact. Totdat ze meer oog krijgen voor elkaar en dan is het huis te klein. Als in een apenkooi achtervolgen ze elkaar, springen over het publiek heen in het water en klimmen langs de bolvormige wanden omhoog.

Het is waterballet en luchtacrobatiek tegelijk en je zit er midden in. Als je na afloop een beetje gedesoriënteerd uit de bol naar buiten klautert, ben je écht op reis geweest. Het theater van Boukje Schweigman speelt zich af in een andere wereld, die je niet snel vergeet.

Anita Twaalfhoven